

Ghid de analiză foliară Nuc

Juglans regia · Pomicole

Versiune publică orientativă

Data generării: 13 iulie 2026

Versiune document: 1.0

Sursă: standardele partajate EDTA (aceleași valori ca în portal și pe edtaplant.ro).

Consultanță · Nutriția plantelor 0729 857 947 · Suport tehnic · Analiza apei 0723 595 983

Cuprins

1. Prezentare generală
2. Valori orientative (interval optim general)
3. Simptome de carență și impact asupra producției
4. Fenofaze de referință (scala BBCH)
5. Surse

Documentul include marcaje (bookmarks) pentru navigare rapidă pe secțiuni.

Prezentare generală

Denumire științifică	Juglans regia
Grup	Pomicole
Organ analizat	frunzulițe terminale de pe lăstari neroditori (treimea mijlocie a coroanei)
Perioada de recoltare	iulie, frunzulița terminală de pe lăstari neroditori

Analiza foliară la Nuc (Juglans regia) evaluează starea reală de nutriție a plantei prin prelevarea din frunzulițe terminale de pe lăstari neroditori (treimea mijlocie a coroanei). Recoltarea se face iulie, frunzulița terminală de pe lăstari neroditori. Valorile orientative de mai jos reprezintă intervalul optim general la maturitate vegetativă mijlocie. Tabelul complet pe toate fenofazele (scala BBCH), pragurile exacte și metodologia de laborator sunt disponibile în secțiunea pentru clienți.

Valori orientative (interval optim general)

Element	U.M.	Interval optim
Azot (N)	%	2.20 - 3.20
Fosfor (P)	%	0.120 - 0.300
Potasiu (K)	%	1.20 - 2.50
Calciu (Ca)	%	1.50 - 3.50
Magneziu (Mg)	%	0.350 - 1
Sulf (S)	%	0.150 - 0.350
Fier (Fe)	ppm	50 - 200
Cupru (Cu)	ppm	4 - 20
Mangan (Mn)	ppm	20 - 350
Zinc (Zn)	ppm	18 - 100
Bor (B)	ppm	36 - 200
Molibden (Mo)	ppm	0.050 - 0.300

Simptome de carență și impact asupra producției

Azot (N)
Carență: La nuc, azotul controlează suprafața foliară, numărul de fructe și umplerea miezului. Carența (probă iulie <2,1%) reduce creșterea lăstarilor și producția; excesul (>3,0%) dă vigoare vegetativă excesivă, întârzie maturarea, favorizează bacterioza (Xanthomonas) și închide la culoare miezul. Optim 2,2-3,2%.
Exces: Excesul de azot favorizează creșterea vegetativă în detrimentul fructificării, întârzie maturarea și crește sensibilitatea la cădere și boli.

Fosfor (P)

Carență: Fosforul este rar limitativ la nuc, dar susține înrădăcinarea pomilor tineri, metabolismul energetic și legarea fructelor. Sub optim (iulie 0,12-0,30%) încetinește creșterea inițială; se corectează greu la maturitate prin aplicații foliare.

Exces: Excesul de fosfor este rar; poate induce carențe de Zn, Fe și Cu prin antagonism la absorbție.

Potasiu (K)

Carență: Potasiul este elementul-cheie la nuc: cererea crește puternic la încărcătură mare de rod. Carența (<0,9-1,0%) provoacă necroze marginale ale frunzelor, fructe mici și miez slab umplut, iar deficitul se accentuează în anii de producție maximă. Concurează cu Mg și Ca la absorbție.

Exces: Excesul de potasiu concurează cu Mg și Ca la absorbție, putând induce carențe de magneziu sau calciu.

Calciu (Ca)

Carență: Calciul asigură integritatea pereților celulari, a cojii și a țesuturilor fructului; deficitul favorizează crăparea cojii, mumifierea și scăderea capacității de păstrare a miezului. Carența foliară este rară, dar aportul contează pentru calitatea și transportul asimilatelor.

Exces: Excesul de calciu, pe soluri alcaline, reduce disponibilitatea Fe, Mn, Zn și B.

Magneziu (Mg)

Carență: Magneziul este esențial clorofilei; carența (<0,3%) apare ca cloroză internervală pe frunzele bazale, cu cădere prematură ce reduce umplerea miezului. Este frecvent indusă de fertilizarea potasică excesivă (antagonism K/Mg) și de solurile acide sau nisipoase.

Exces: Excesul de magneziu dezechilibrează raportul K/Mg și poate afecta structura solului.

Sulf (S)

Carență: Sulful intră în sinteza proteinelor și a uleiului din miez, influențând conținutul proteic și calitatea gustativă. Deficitul este rar, dar pe solurile sărace sau puternic levigate poate limita valorificarea azotului.

Exces: Excesul de sulf este rar la nivel foliar; contribuie la acidifierea solului.

Fier (Fe)

Carență: Fierul susține fotosinteza; la nuc cloroză ferică apare tipic pe solurile calcaroase, alcaline sau umede, pe frunzele tinere terminale (galbenire internervală). Reduce creșterea lăstarilor și potențialul de producție; corectarea vizează pH-ul și chelații.

Exces: Excesul de fier apare pe soluri acide sau inundate și poate deveni toxic (bronzarea frunzelor).

Cupru (Cu)

Carență: Cuprul intervine în lignificare și rezistența lăstarilor. Deficitul, rar, provoacă uscarea vârfurilor de creștere și fragilitatea ramurilor; excesul, de regulă din tratamente cuprice repetate, poate deveni fitotoxic.

Exces: Excesul de cupru este fitotoxic, afectează rădăcinile și poate induce carență de fier.

Mangan (Mn)

Carență: Manganul participă la fotosinteză și la metabolismul azotului; carența (<20 ppm) dă cloroză internervală pe solurile alcaline/calcaroase, mai ales pe frunzele tinere. Afectează vigoarea și, indirect, umplerea fructelor.

Exces: Excesul de mangan, pe soluri acide, provoacă pete necrotice și cloroze induse de fier.

Zinc (Zn)

Carență: Zincul este una dintre cele mai frecvente carențe la nuc pe soluri calcaroase: sub 18 ppm apar „frunza mică” (little leaf), internoduri scurte, rozetarea lăstarilor și scăderea producției. Se corectează de regulă foliar, primăvara, deoarece este puternic imobilizat în sol.

Exces: Excesul de zinc este fitotoxic și poate induce carență de fier.

Bor (B)

Carență: Borul este critic la nuc pentru polenizare, legarea fructelor și integritatea pielii (pellicle) miezului; carența (<20 ppm) dă avort floral, deformări („snakehead”) și miez prost format. Marja până la toxicitate este îngustă (>300 ppm), risc real la apă de irigare bogată în B — de interpretat cu prudență.

Exces: Borul are o fereastră îngustă: excesul este toxic (arsuri marginale și necroze foliare).

Molibden (Mo)

Carență: Molibdenul este necesar nitrát-reductazei, deci valorificării azotului. Deficitul este foarte rar la nuc și apare mai ales pe soluri acide; se corectează ușor prin ajustarea pH-ului sau aplicații minime.

Exces: Excesul de molibden este rar la plante; contează mai ales pentru furaje (sănătatea animalelor).

Fenofaze de referință (scala BBCH)

- Dez mugurire – Frunze roz BBCH BBCH 07-09
- Pre-înflorire BBCH BBCH 51-55
- Înflorire – Legare fructe BBCH BBCH 60-72
- Creștere activă fructe BBCH BBCH 73-85

- Pre-recoltare – Maturare BBCH BBCH 85-89

Surse

- Bergmann, W. (1992) — Nutritional Disorders of Plants
- Mengel, K. & Kirkby, E. A. — Principles of Plant Nutrition (5th Ed.)
- International Plant Nutrition Institute (IPNI)

